

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

placi się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 586

Katowice, piątek 11-go grudnia 1931 r.

Rok 30

Sokolstwo Polskie w Ameryce w obronie Pomorza.

Prezes Sokola Polskiego w Ameryce, dr. T. Starzyński, wysłał w imieniu członków tej organizacji następujące depeche do prezydenta Stanów Zjednoczonych, Herberta Hoover'a i senatora Borah'a.

Prezydent Herbert Hoover
Washington D. C.

Panie Prezydencie!

Z pełnym szacunkiem pragniemy Cię zapewnić, że młodzież amerykańska polskiej krwi, obojga płci, zrzeszona w organizacji Sokolstwa polskiego, nigdy nie wierzyła w doniesienia prasowe że Pan, Panie Prezydencie, polecał poddać pod rozważenie rewizję traktatu wersalskiego w punkcie odnoszącym się do „polskiego korytarza”, jako groźnego dla pokoju i nieuniknioną.

Wyrażamy przy tej okazji nasze głębokie ubolewanie, że pewne nie posiadające poczucia odpowiedzialności osoby, wkładały Ci w usta sugestję nowego podziału Polski, któryby musiał nastąpić, gdyby doszedł do skutku haniebny plan oddania go Niemcom. Pod naciskiem konieczności historycznej i poczucia odpowiedzialności konferencja wersalska włączyła tak zwany polski korytarz w granice nowoustanowionego Państwa Polskiego i w ten sposób wymazała z kart historii Europy największą plamę. Twórcy traktatu wersalskiego zdawali sobie jasno sprawę z tego, że ten „polski korytarz” nigdy właściwie niemieckim nie był i że stanowił integralną część Państwa Polskiego przez zgórą tysiąc lat, i że jest zamieszkały przez rdzennie w stu procentach polską ludność do dzisiejszego dnia. Nawet w latach najokrutniejszego ucisku przez miążdzącą siłę całego niemieckiego państwa, które systematycznie dążyło do wyniszczenia polskiej narodowości polityką wywłaszczeń i zrywaniem wszelkich węzłów łączących ten zabór z resztą narodu. Ludność polska tamtejsza nie tylko nie ugięła się, ale na każdym kroku zawsze podkreślała swoją narodową odrębność przed całym światem, wybierając regularnie swoich polskich reprezentantów do parlamentu niemieckiego i sejmu pruskiego.

Młodzież amerykańska polskiego pochodzenia W. Szanowny Panie Prezydencie, wierzy usilnie w fundamentalne podstawy moralności, według których podobnie, jak w życiu pojedynczego człowieka, potępiają i do odpowiedzialności pociągają za każdą zbrodnię, tak samo i w odniesieniu do państw i narodów zastosowane być muszą i zabór danego terytorium słabszemu narodowi przez mocniejszy o instynktach grabieżcy nie może być nigdy uznany i tolerowany. Etnograficznie i historycznie „polski korytarz” nie był nigdy niemieckim i tylko siłą brutalną i przemocą, ten kraj przed półtora wiekiem został Polsce wydarty przez jego, chciwego na cudzą własność, sąsiada. I tu poczucie

Niemców niepokoi wyjazd Zaleskiego do Londynu.

Londyn. Wyjazd p. ministra spraw zagranicznych Augusta Zaleskiego do Londynu, wywołał w całej prasie europejskiej mnóstwo najprzeróżniejszych komentarzy. Oczywiście specjalnie wiele miejsca poświęca wizycie ministra Zaleskiego prasa angielska, odnosząca się zarówno do osoby ministra polskiego, jak i do kierunku reprezentowanej przezeń polityki nader życzliwie.

Niemniejsze wrażenie wywarła podróż polskiego ministra spraw zagranicznych w prasie niemieckiej. Specjalnie interesuje się tym nader doniosłym, wedle zdania polityków, faktem „Berliner Tageblatt”, snując różne mniej lub więcej uzasadnione przypuszczenia. Tak czy inaczej dziennik konstatuje, że wizyta Zaleskiego w Londynie nie może mieć charakteru ekonomicznego, bo-

wiem min. Zaleskiemu w jego podróży nie towarzyszy nikt z urzędników ministerstwa przemysłu i handlu, bądź też skarbu.

Dużo się natomiast mówi w prasie niemieckiej o tem, że nadeszła obecnie najbardziej odpowiednia chwila dla nawiązania bliższego kontaktu politycznego między rządami Wielkiej Brytanji i Polski.

Wreszcie „pomysłem” najbardziej rozgłoszonym zwłaszcza przez pewien odłam prasy niemieckiej jest lansowanie plotki, że podróż kierownika polskiej polityki zagranicznej jest ściśle związana z obawami Polski co do konsekwencji objęcia władzy w Niemczech przez Hitlera... Tak, czy inaczej wizyta min. Zaleskiego wywołała w Niemczech nader przygnębiający nastrój.

Gdyby hitlerowcy wdali się w awanturę wojenną...

Paryż. Dzikie, wojownicze wystąpienie Hitlera wobec Francji nasunęły niektórym publicystom francuskim pytanie, jakież zamiary żywi Hitler względem Polski. Oto geneza zamieszczonego wczoraj w „Republique” artykułu Pierre Dominique'a p. t. „Hitler a Polska”.

Autor snuje hjobowe perspektywy wobec możliwości najazdu hitlerowców na Polskę. Niedawno jeszcze, gdyby pewne stypulacje traktatu wersalskiego, zanadto dużo pozbawione zdrowego zmysłu, znalazły się na porządku dziennym, Francja mogłaby odegrać skuteczną rolę w Berlinie i w Warszawie i doprowadziłyby zapewne do trwałego porządku między nimi porozumienia.

Ale dzisiaj sytuacja uległa zmianie. Gdyby korpus hitlerowców wtargnął dzisiaj na Pomorze i gdyby Polska usiłowała reagować, wnet ruszyłaby Litwa w kierunku Wilna Sowiety zaś nie zwlekąłyby z uzyskaniem rewanzu za rok 1920. Moskwa nie zapomniałaby na-

turalnie o Rumunji i wówczas Bułgaria, oraz Węgry przystąpiłyby do kontre-dansu. Z natury rzeczy odezwałaby się Jugosławia, a jednocześnie rozległby się głos Rzymu. Innemi słowy pożoga w całej Europie.

Gazeta żebraków.

Paryż. W Paryżu ukazuje się gazeta redagowana przez żebraków. Większą część, pisma wypełnia wykaz wesel, chrztów, pogrzebów, oraz adresy osób wyróżniających się hojnością dla żebraków.

Srebro w niebezpieczeństwie.

Chicago. Prezes izby handlowej Stanów Zjednoczonych ogłosił plan porozumienia, dotyczącego sprzedaży srebra eksportowanego przez Stany Zjednoczone i rząd indyjski w celu podniesienia wartości tego metalu. Plan opracowany był przez komisję ekspertów międzynarodowej izby handlowej i przedstawiony będzie radzie tej izby w dniu 1 marca 1932 r.

fundamentalnych, podstaw moralności, było właśnie powodem, że konferencja pokojowa w Wersalu zwróciła „polski korytarz” jego prawemu właścicielowi, usuwając ślad tej zbrodni politycznej, której niema równej w rocznikach historycznych świata. W chwili obecnej, gdy sprawiedliwość dziejowa odniosła tak wspaniałą triumf, każda dyskusja czy sugestja oddawania „polskiego korytarza” Niemcom, jest równoznaczna z zachęcaniem rabusia, który uznany został winnym, do ponownych zabiegów o tę zdobycz i podniecaniem jego furji.

Z najwyższą radością czytaliśmy urzędowy komunikat z Białego Domu, że Prezydent nie proponuje żadnej rewizji polskiego korytarza, ani nie podnosi żadnych w tym względzie sugge-

stji. Obecnie więcej aniżeli kiedykolwiek, jesteśmy wzmocnieni w uczuciu głębszego zaufania i lojalności dla naszego najwyższego urzędnika, Prezydenta, Narodu Amerykańskiego, który tak wysoko trzyma tradycyjny sztandar sprawiedliwości i równego traktowania wszystkich narodów, wielkich czy małych.

Z wysokim szacunkiem

Dr. T. A. Starzyński
Prezes Sokolstwa Polskiego.

*

Senator William Edgar Borah
Washington D. C.

Mój Drogi Panie Senatorze!

Mam zaszczyt poinformować Go, że młodzież amerykańska polskiego pocho-

dzenia, zjednoczona w szeregach Sokolstwa Polskiego w Ameryce, jest wysoce oburzona na Jego niebaczną sugestję w związku z „polskim korytarzem” i rewizją traktatu wersalskiego. Każdy, znający historię Europy wie dobrze, że „polski korytarz” nigdy właściwie nie należał do Niemiec i że stanowił nierozwalną część Państwa Polskiego przez blisko tysiąc lat, oraz, że tylko dzięki sile brutalnej zaborczego sąsiada, był przed 150 laty przez niego zagarnięty w niewolę. „Korytarz polski” zamieszkiwali i do dziś dnia zamieszkuje szczerzy Polacy, stanowiąc prawie całkowicie jego zaludnienie Zaborczy tyran siłą panował nad tym krajem aż do wojny światowej, używając wszelkich sposobów gwałtu i przemocy, ażeby ich zgermanizować i wydziedziczyć. Ale wszystkie te zabiegi zawiodły i odbiły się od silnej woli polskiej ludności, która przed całym światem stwierdziła swą łączność z narodem polskim, stale wybierając polskich posłów do parlamentu niemieckiego i sejmu pruskiego.

Świadomi tego niezniszczalnego polskiego charakteru „korytarza” i niezaprzeczonych historycznie i etnograficznie praw do tego obszaru ziemi ze strony Polski, twórcy traktatu wersalskiego wcieliłi w granice odrodzonej Polski i przez to uczynili nie tylko zadość poczuciu sprawiedliwości, ale także zmazali najczarniejszą kartę z historii Europy. Traktat wersalski przeto nie przydzielił Polsce żadnego niemieckiego terytorium, ale zwrócił ziemię polską jej odwiecznemu i prawnemu właścicielowi.

Czy Pan, Panie Senatorze nie uważa, że byłoby to wstydem i hańbą dla każdego amerykańskiego obywatela, a tembardziej senatora Stanów Zjednoczonych, sugestjonować wprost lub ubocznie nowy rozbiór Polski i tem samem powtarzać tę niesławną zbrodnię polityczną w tym oświeconym wieku dwudziestym?.. Czy przystoi jakiemukolwiek Amerykaninowi handel losem miliona Polaków zamieszkujących ten korytarz choćby dla podtrzymania wartości dolara czy marki w Niemczech? Takie praktyki nie zgadzają się z tradycyjnym amerykańskim „fair play”, oraz naszym pojmowaniem moralności i etyki chrześcijańskiej, ponieważ toby było sankcjonowaniem rozbioru i zbrodni. Trzydzieści milionów obywateli Polski, którzy zdobyli się na tyle poświęceń, aby oswobodzić swoją ojczyznę z niewoli, będzie z całych sił protestować przeciwko jakimkolwiek zmianom swych granic, a doprowadzeni do rozpaczy niesprawiedliwością takich zmian, jakie wynikają z Jego propozycji, chwycą za broń i do ostatniej kropli krwi walczą o całą swoją ojczyznę. — A wtedy odpowiedzialność za nową wojnę światową, która niewątpliwie wybuchnie, jako skutek tego kroku — zmierzającego do nowego rozbioru Polski, spadnie przede wszystkim na tych, którzy obecnie te zmiany sugestjonują.

Z szacunkiem

Dr. T. A. Starzyński
Prezes Sokolstwa Polskiego.

Genjalna maszynka.

Oto najnowszy genjalny pomysł w dziedzinie techniki!

Inżynier Yung, zajęty w największych w świecie zakładach Westinghouse'a, skonstruował przyrząd, który umożliwia segregowanie i łatwe księgowanie tysięcy odcinków kasowych. Maszynka ta odczytuje liczby na odcinkach kwitów, rozdziela je szybko i automatycznie do odpowiednich przedziałek segregatora i wykonuje wszystko bezbłędnie. A co najważniejsze, wystarczy do obsługi tej czytającej i rozdzielającej maszynki tylko jeden chłop.

Oczywiście, że odgrywa tu główną rolę komórka fotoelektryczna.

Jakże wygląda praca tej maszynki?

Chłopiec układa w jej zbiorniku rachunki i kwity, czy odcinki, poczem puszcza prąd.

Umieszczony u spodu zbiornika przyrząd, zabiera odcinek, czy kwit znajdujący się na dnie stosu i podsuwa go pod komórkę fotoelektryczną.

Tu, na papier pada promień światła, przerwany przez szereg czarnych liczb na kuponie, co wywołuje w komórce fotoelektrycznej prąd o różnym natężeniu. Ona odczytuje liczby, ułożone według pewnego, prostego kodeksu i otwiera, czy zamyka odpowiednią zwrotnicę tak, że odcinek dostaje się jak pociąg opuszczający stację, na tor właściwy i daży do przeznaczony dla

siebie jednej ze stu przedziałek segregatora.

Odbywa się to w ciągu zaledwie cząstki sekundy, wobec czego można sobie wyobrazić, jak olbrzymią ilość

pracy zaoszczędza ta maszyna, nie mówiąc już o wyłączeniu omyłek, nieuniknionych przy stosowaniu pracy ludzkiej do segregowania tysięcy rachunków.

Urzednicy w Rumunji protestują przeciw zmniejszeniu poborów.

Wiadomo, że także w Rumunji kryzys gospodarczo-finansowy daje się silnie odczuć, co nikogo dziwić nie może, bo jest to zjawisko ogólne, które obecnie nie oszczędza żadnego kraju. Aby związać koniec z końcem rząd rumuński pomiędzy innymi zarządzeniami w celach oszczędnościowych zapowie-

dział obniżenie poborów urzędniczych. Zapowiedź ta wywołała demonstracje urzędników w mieście stołecznym Rumunji — Bukareszcie. Na rycinie widzimy, jak żandarmi wstrzymują demonstrantów, aby nie doszli do gmachu, w którym znajduje się siedziba rządu rumuńskiego.

Przewaga liczebna kobiet jest coraz większa.

Według najnowszych statystyk, w rozmaitych krajach stwierdzono znaczną przewagę liczebną kobiet nad mężczyznami.

Największa przewaga istnieje we Francji i w Niemczech, gdzie jest o 2 miliony kobiet więcej. Także w innych krajach, jak w Polsce, Austrii, Hiszpanii i w krajach skandynawskich oraz bałkańskich, statystyka ustaliła, że w ostatnich czasach przyszło na świat znacznie więcej dziewczynek, aniżeli chłopców. Natomiast w Ameryce, w Afryce i w Azji ilość kobiet i mężczyzn jest mniej więcej równa, a w Australii i w Rosji azjatyckiej przeważają mężczyźni.

Choroba papuzia.

Istota choroby „papuziej“, która z końcem ubiegłego roku pojawiła się w Niemczech, nie jest dostatecznie wyjaśniona.

Objawy tej choroby nazwanej psit-

tacose opisali dokładnie w roku 1892 Gilbert i Fournier biorąc pod uwagę tę wypadki nowej choroby zakaźnej, które wydarzyły się w ciągu szeregu lat w Paryżu, a które pozostawały w związku z importem papug z Brazylii. Objawy tej choroby podobne są do tyfusu i do grypy.

Nocart zdołał ze szpiku kości chorych papug wyhodować bakcyli, należącego do grupy bakcyli paratyfoidalnych. Powątpiewać jednak należy, czy bakcyl Nocarda, który bezwzględnie wywołuje u papug zapalenie jelit, może u ludzi wywołać chorobę „papuzia“.

Bachem, Selter i Funkler stwierdzili w roku 1919 w czasie epidemii niesamowitego zapalenia płuc, pozostającej w związku z importem papug, że i u ludzi i u papug w rachubę wchodził ten

Skuteczna walka z bezrobociem.

Przed kilku dniami odbyło się w Katowicach zebranie polskich inżynierów hutniczych i górniczych w sprawie możliwości zatrudnienia większej liczby robotników w przemyśle śląskim. Na zebraniu oświadczono się jednomyślnie za turnusowymi miesięcznymi urlopami, które nie spowodują zwiększenia kosztów płatnych. Ciężar walki z bezrobociem należy rozłożyć na całą załogę.

W dyskusji stwierdzono dalej, że ogół inżynierów na Śląsku, na którym spocznie ciężar organizacyjny odnosi się przychylnie do akcji mającej na celu wprowadzenie systemu turnusowego pracy. Przy pomocy tego systemu znajdzie zajęcia większa liczba robotników.

Radio i księżyc.

Dziwne są wpływy księżyca na przyrodę i człowieka. Promienie księżycowe regulują zjawisko przyływu i odpływu morza, ich blask usposabia człowieka do romantycznego nastroju, a na psy działa jakoś tak, że wyją do tarczy księżyca. Obecnie inżynierowie amerykańscy stwierdzili, podobno ponad wszelką wątpliwość, wpływ księżyca na radio. A więc porucznik marynarki H. F. Breckel w Cincinnati zrobił spostrzeżenie, że tak samo, jak promienie słońca, tak i promienie księżyca wpływać mają dodatnio lub ujemnie na jakość odbiorów audycji, a dr. Harlan Stetson, profesor uniwersyteu w Ohio, obserwując promienie fal radiowych pomiędzy Bostonem a Chicago, zaobserwował również, że natężenie tych fal wzrasta o 100 procent, gdy księżyc jest poniżej horyzontu i stopniowo się zmniejsza w miarę wznoszenia się jego tarczy na niebie.

Studenci chińscy opuszczają Japonię.

Chińscy studenci wojskowi oddają japońskim profesorom swoje szpady. Konflikt japońsko-chiński spowodował, że chińscy studenci opuszczają gromadnie japońskie uczelnie wojskowe. Na rycinie widzimy, jak studenci z Chin składają na stole swe szpady, by je potem oddać z powrotem swym japońskim nauczycielom.

HUMOR.

Umiał sobie poradzić.

Pewien bogaty żyd zaprosił do siebie znajomego ubożego żyda na obiad. Między innymi podano na stół ryby. Podczas gdy inni nałożyli sobie ryb wielkich, dano ubogiemu tylko kilka drobnych rybek. Lecz tenże ich nie tknął, tylko schyliwszy się nad swym talerzem, zaczął rybakom do ucha coś szeptać.

Gospodarz domu zapytał się, co by to miało znaczyć a biedny gość tak odpowiedział:

— Przed rokiem utopił mi się syn, o którym dotąd żadnej nie mam wieści. Pytam się więc rybek, czy go może w wodzie nie widziały albo o nim nie słyssały. Ale odpowiedziały mi właśnie,

że są jeszcze zbyt małe i młode, więc wiedzieć o tem nie mogą. Mam więc raczej spytać się tych starszych i większych, to może prędzej o synu się dowiem.

Bogaty żyd zrozumiał, o co ubogiemu gościowi chodziło i zawstydzony kazał i jego poczęstować rębami większemi.

Lysina.

Pani do znajomego: — Jak ta pan wyłysiał!

On: Głupia głowa nie łysieje.
Ona: Dlatego też tak się dziwię.

Dobry matematyk.

Chłop: Ile kosztuje taki serek?
Przekupka: Sześć serków kosztuje pięć centów.

Chłop: To 5 serków kosztuje 4 centy i t. d. a jeden serek nie kosztuje nic. Proszę o jeden serek.

O ludziach, którzy przebywali zimę pod biegunem.

(Dokończenie).

W sto lat później znalazła się zbiegiem okoliczności w tych samych stronach grupa złożona z czterech Rosjan. Byli to marynarze: sternik Aleksy Hinkow z synem i dwaj prości marynarze Werain i Szarapow. Cała czwórka miała przy sobie jedną flintę, 12 naboji, 1 siekiere, 1 kocioł, 12 funtów mąki, 1 fajkę i trochę tytoniu. Grupa ta przebyła tu aż 6 lat! Jak żyli? Oto przykład: 12 nabojów poszło na położenie 12 renów. Potem przy pomocy siekiery i okucia zdołano zrobić z klamer żelaznych znalezionej wraz z deskami rozbitych szalup, kilka dzid. Przy ich pomocy rzucono się wprost na niedźwiedzie i staczano z nimi mordercze walki twarzą w twarz. Dawało to pożywienie, ale wynik walk był niepewny. Po tem jeszcze sporządzono sobie łuk i strzelano z niego do renów. W ciągu całego pobytu zabili w ten sposób czterech nieszczęśliwcy 250 renów i 18 niedźwiedzi. Ze skór porobili sobie ubrania i dobrze opatulili niemi wnętrza chaty. W lecie żywili się jajami i długo chronili przed szkorbutem. Którego jednak roku Werain zmarł. Pozostali, tylko dzięki przypadkowemu zabłąkaniu się okrętu w te strony, zostali dnia 4 września 1749 roku uwolnieni.

O psychicznych przejściach tych ludzi nie potrzeba nawet rozwodzić się szerzej. Były ciężkie i przynajmniej częściowo przynajmniej.

W roku 1631 kapitan amerykański Thomas James został zamknięty w lodach Hudsonu. Załoga wyszła na wyspę Carltona. Pobudowano sobie chaty i postanowiono przeczekać zimę.

Ludzie byli naogół dobrze zapatrzeni w broń i ubrania, mieli także duże zapasy rozmaitego jedzenia. Mimo to, szkorbut zmasakrował przeważną ich część. Szalone mrozy uniemożliwiły ludziom korzystanie z oliwy, czy octu, które zamarzyły w bryły lodu. To samo stało się i z winem. Gdy po roku pobytu udało się okręt wyswobodzić z lodów i wziąć nań

kilkunastu już tylko ludzi podobnych do szkieletów, ostatek sił zdołano dobić się między ludźmi.

W roku 1690 przebył zimę polarną Rodiwan Iwanow. Jego statek rybacki uległ rozbiciu na południowej części morza Karyjskiego — on sam z trudem dostał się na wyspę Serapoa Koska. Na wzgórzu pobudował tu sobie z załogą chatkę z gliny, wymieszanej we krwi i włosach koni morskich, zbudował sobie w jej wnętrzu porządny piec i palił w nim, łowiąc drzewo przynoszone do brzegu przez

morze. Z pośród piętnastu ludzi załogi ofiara szkorbutu padła aż jedenastu. Głodowano mocno i dochodziło do tego, że nieraz żuli potępięcy skórę z futer i butów. Łowcy koni morskich odnaleźli wynędzniałych dopiero w rok po ich osiedleniu się.

Z tych kilku relacji wynika jasno, że wypadki zimowania w kole podbiegunowym nie były ani celowe, ani dobrowolne, ale przypadkowe. Wszystkie pamiętniki mówią przytem o straszliwym niebezpieczeństwie wiszącym nad załogą t. j. o szkorbutcie.

Manewry angielskich łodzi podwodnych.

Łodzie podwodne w zatoce przy moście portowym Portsmouth gotowe do wyjazdu, celem urzędzenia manewrów na oceanie atlantyckim.

W Chinach znajduje się 300 kinoteatrów, z których 55 dają filmy dźwiękowe. Większość kinoteatrów posiadają wielkie miasta portowe: Szanghaj ma ich 22, Hongkong 6.

Ulepszenie telefonu.

Najnowszym wynalazkiem w dziedzinie komunikacji telefonicznej, nad którym już od dłuższego czasu pracowano, ma być — jak donosi „Prager Presse“ — umożliwienie jednoczesnego łączenia trzech lub czterech naraz osób, choćby nawet mieszkaly w różnych miastach, w ten sposób, że mogą prowadzić wspólną rozmowę bez potrzeby porozumienia się oddzielnie, gdy chodzi, na przykład, przy rozmowie 2 osób o zasięgnięciu zdania trzeciej osoby. — Jest to więc nowy krok w kierunku dalszego ulepszenia komunikacji telefonicznej.

Z Grenlandji.

Duński badacz krajów polarnych, dr. Knut Rasmussen, powrócił do Kopenhagi z długiej podróży naukowej do Grenlandji wschodniej.

Rasmussen zbadała wybrzeża Grenlandji na przestrzeni 2.500 mil morskich i znalazł cenne zabytki archeologiczne.

Między innymi udało mu się odkryć obozowisko pierwszych żeglarzy skandynawskich, którzy dotarli na Grenlandję w X wieku.

Rasmussen zbadał wybrzeża Grenlandji wschodniej nie nadaje się jako miejsce zamieszkania dla białych ludzi. Jedynie Eskimosi mogą wyżywić się w tym kraju.

Jak podczas ostatniej wielkiej wojny.

Japoński transport paczek dla żołnierzy w Mandżurji.

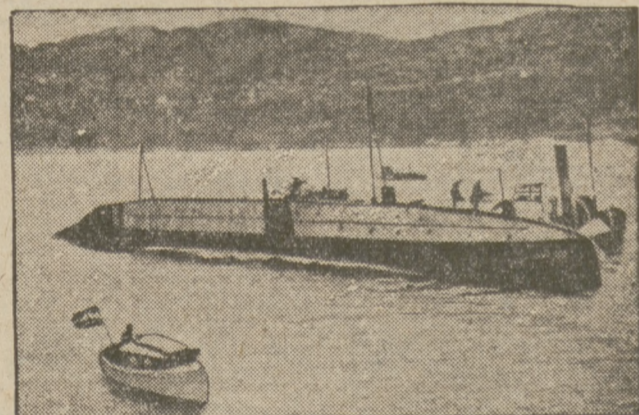
Rzekoma córka cara znowu na widowni

Anastazja Czajkowska, rzekoma córka ostatniego cara, po której już znikł na pewien czas wszelki ślad, wypłynęła znowu w Niemczech w zakładzie leczniczym Ilten w pobliżu Hannoveru. Czajkowska przybyła tam z polecenia jakiegoś amerykańskiego lekarza w porozumieniu z generalnym konsulem niemieckim w Nowym Jorku.

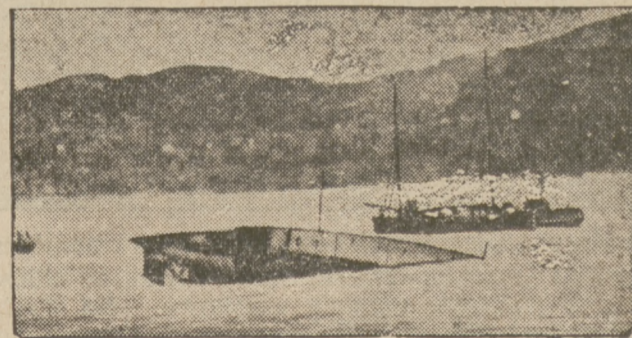
Z dokumentów wynika, że Czajkowska była przez pewien czas więziona w jednym z prywatnych domów w Ameryce, później zaś blisko pół roku w zakładzie dla obłąkanych pod Nowym Jorkiem. Oświadcza ona w dalszym ciągu, że jest wielką księżną Anastazją Mikołajewną Romanow.

Zatopienie łodzi podwodnej „Nautilus”

Wiadomo, że ekspedycja łodzią podwodną „Nautilus” do bieguna północnego nie udała się. Łódź tę uchwalono zatopić, a decyzję tę wykonano w tych dniach. Scenę zatopienia łodzi „Nautilus” przedstawiają powyższe obrazki.

„Nautilus” przed zatopieniem.

„Nautilus” tonie.

